

# Debatten van de provincieraadszitting

21 april 2005

**OPENBARE ZITTING**

**PUNT 20**

**LANDINRICHTINGSPROJECT LEIE EN SCHELDE: INRICHTINGSPLAN ENAME: KENNISNEMING VAN DE GEWIJZIGDE REGELING VOOR DE SUBSIDIERING VAN DE GRONDVERWERVING**

*Kennisneming*

**PUNT 21**

**PROVINCIEWEGEN: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR HET AANBRENGEN VAN SIGNALISATIE ZONE 30 TER HOOGTE VAN DE SCHOOLOMGEVINGEN OP DE PROVINCIEWEGEN**

*Stemming*

**PUNT 22**

**WELLEBEEK (WATERLOOP NR. 5.083) – AANLEG NIEUWE DUIKER TE DENDERLEEUEW: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET ONDERTEKENEN VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST (INCLUSIEF ADDENDA) MET DE NV AQUAFIN, DE GEMEENTE DENDERLEEUEW, DE GEMEENTE HAALTERT EN DE NMBS**

*Stemming*

**PUNT 23**

**PROVINCIAAL ZORGCENTRUM LEMBERGE: BORGSTELLING INVESTERINGSLENING: GOEDKEURING VAN HET DEFINITIEF WAARBORGBESLUIT VOOR EEN MAXIMAAL BEDRAG VAN 1 160 000 EUR**

*Stemming*

**De heer voorzitter**

Ik stel voor, met instemming van de raad om de punten 24, 25 en 26 samen te behandelen.

**PUNT 24**

**TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: SANERINGSWERKEN GONDEBEEK-MOLENBEEK TE OOSTERZELE (WATERLOOP S.180): MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN TE OOSTERZELE**

**PUNT 25**

**TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: UITBREIDING DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN PERCELEN GROND TE WACHTEBEKE**

**PUNT 26**

**TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: UITBREIDING DOMEIN DE GAVERS GERAARDSBERGEN: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN PERCEEL GROND TE GERAARDSBERGEN**

*Gezamenlijke stemming*

## DEBATTEN

### PUNT 27

**DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE: GOEDKEURING VAN HET ONTWERP VOOR DE AANLEG DRAINERING, WANDELPAD EN VERHARDING VAN GRASBETONTEGELS EN DE AANLEG VAN GRASMATTEN OP HET EVENEMENTENEILAND**

#### **De heer Gillis**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het evenementeneiland Puyenbroeck doet mij soms een beetje denken aan Achiel Van Acker met het systeem "d'abord j'agis, puis je réfléchis".

We zijn dit evenementeneiland nu al jaren bezig uit te bouwen, in stukjes en brokjes, maar een overkoepelend plan toen we eraan begonnen, was er eigenlijk niet. Laat staan een kostprijsberekening.

In het begin waren er een paar optredens. Toen waren er meer optredens. Toen kwam men tot de constatacie dat het af en toe durft regenen, dus had men een evenemententent nodig. Toen hadden we een evenemententent, hadden we volk en kon men droog naar zaken gaan kijken en luisteren, maar had men geen toiletten, dus moest men toiletten huren. Bleek dat niet voldoende, niet comfortabel genoeg. We gaan dus een sanitair gebouw zetten. We hebben ondertussen ook een terras rond die evenemententent gezet. Natuurlijk zijn er ook extra vluchtwegen nodig, dus moet er een extra brug naar het evenementeneiland, zodanig dat er kan ontruimd worden in geval van nood. En we hebben dan een sanitair gebouw, maar geen riolering, dus is er riolering nodig. Het ligt op lage gronden, dus moet er een pompinstallatie komen en we hebben natuurlijk onvoldoende elektriciteit.

In feite doen we al jaren zeer veel moeite - jaar na jaar, kwartaal na kwartaal - om daar uit het niets iets te maken.

Hadden we van bij de aanvang misschien beter gekeken naar een andere inplantingsplaats op het domein, dan hadden veel kosten misschien niet nodig geweest.

Dank u.

#### **De heer voorzitter**

Mijnheer Gillis heeft u vergeleken met Achiel Van Acker, Mijnheer de Gedeputeerde.

Ik vind dat persoonlijk verregaand, maar voor u een vleiende vergelijking. Ik wou ook vergeleken worden, met Camille Huysmans dan, zeker wat het uitzicht betreft.

Mijnheer de Gedeputeerde, alle gekheid op het klassieke stokje: hebt u eerst gehandeld en dan nagedacht?

#### **De heer gedeputeerde Van Gaeveren**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de inplanting van de locatie hebben wij zeer doordacht gehandeld omdat deze locatie perfect afsluitbaar is binnen dit groot domein. Door het feit dat het volledig omgeven is door water kunnen we de toegang tot het eiland zeer goed controleren en leent het zich perfect voor het organiseren van evenementen.

Trouwens, bij de organisatie van het Belgisch kampioenschap was het grote probleem de volledige afsluiting van ons domein. Zelfs op dat ogenblik is het zeer moeilijk om iedereen aan het toezicht te onderwerpen van de inkom, terwijl dit op het eiland zeer goed mogelijk is.

Dat de ontwikkeling van het eiland stapsgewijs gebeurt, Mijnheer de Voorzitter, is een normale zaak. Mochten we hier van in het begin, van de eerste dag met een volledig dossier gekomen zijn, zou men ons van grootheidswaanzin beschuldigd hebben.

Wij doen daar nu, naargelang het succes van dit evenementeneiland, wat investeringen. En de investeringen die vandaag op tafel liggen, is om het aantal zaken die daar doorgaan nog operationeler te maken. Dat zijn de meest diverse organisaties van sport, cultuur, muziek. Voor alles wat men maar kan bedenken zijn er mogelijkheden. We hebben daar binnenkort ook de menwedstrijd. En op dit ogenblik zijn er onderhandelingen bezig om iets te doen voor het veldlopen.

In die zin, Mijnheer de Voorzitter, denk ik dat de bijkomende investeringen alleszins hun nut afwerpen. Ik vraag dan ook de goedkeuring voor dit punt.

Dank u.

*Stemming*

**PUNT 28**  
**DOMEIN DE GAVERS GERAARDSBERGEN: AANVRAAG VZW SURVIVALRUN ZUID-WEST-VLAANDEREN:**  
**TOESTEMMING AFWIJKING POLITIEREGLEMENT (14-15 MEI 2005)**

*Stemming*

**PUNT 29**  
**BESTENDIGE DEPUTATIE: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE WEDDE**  
**VAN DE GEDEPUTEERDEN**

*Stemming*

**PUNT 30**  
**ICT EN E-GOVERNMENT: PROVINCIEBEDRIJF EGOV: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET HUISHOUDELIJK**  
**REGLEMENT**

*Stemming*

**PUNT 31**  
**ICT EN E-GOVERNMENT: PROVINCIEBEDRIJF EGOV: PILOOTPROJECT ICT-SYSTEEMVERANTWOORDELIJKE TEN**  
**BEHOEVE VAN LOKALE OVERHEDEN: GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMSTEN MET DE**  
**5 PILOOTGEMEENTEN**

*Stemming*

**PUNT 32**  
**CULTUUR: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE ERKENNING EN**  
**SUBSIDIERING VAN CHOREOGRAFISCHE GROEPEN**

*Stemming*

## DEBATTEN

### PUNT 33

**MONUMENTENWACHT OOST-VLAANDEREN VZW: ALGEMENE VERGADERING: AANDUIDING VAN 1 WERKEND LID (VERVANGING J. DE CUYPER)**

#### **De heer Stevenheydens**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor deze vervanging dragen wij mevrouw Veronica Koekhoven voor.

Dank u.

#### **De heer voorzitter**

We hebben dit in het bureau even nagekeken en het is zo dat de regelgeving duidelijk is in verband met de toewijzing van de mandaten bij het begin van de legislatuur aan een politieke fractie. Dat lijkt in regel te zijn, zoals het bureau dat ook heel kort – ik zou zeggen marginaal – getoetst heeft gelet op de afspraken die hier hoffelijkheidshalve en loyaliteitsgewijs gemaakt zijn.

Dit als commentaar, de stand van het debat bepalend.

*Stemming*

### PUNT 34

**BEVORDERING VAN LOKAAL EN REGIONAAL TOERISME: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN AAN HET REGLEMENT AANGAANDE DE SUBSIDIERING VAN STREEK- EN LANDBOUWPRODUCTEN VOOR DE OPENSTELLING VAN HUN PRODUCTIERUIMTEN**

*Stemming*

### PUNT 35

**GEZONDHEID – SAMENWERKING DEPARTEMENTAAL ZIEKENHUIS TE BUZAU (ROEMENIË): VASTSTELLING VAN 2 PROTOCOLLEN**

*Stemming*

### PUNT 36

**PLANNING EN NATUURBEHOUD:**

- GOEDKEURING VAN DE SAMENWERKINGSOVEREENKOMST "MILIEU ALS OPSTAP NAAR DUURZAME ONTWIKKELING" 2005-2007 VOOR HET INSTRUMENTARIUM EN DE CLUSTERS 'VASTE STOFFEN', 'WATER', 'NATUURLIJKE ENTITEITEN', 'HINDER', 'MOBILITEIT', 'ENERGIE' OP NIVEAU 2 EN DE OPTIE 'DOELGROEPENBELEID' OP NIVEAU 1
- GOEDKEURING VAN HET MILIEUJAARPROGRAMMA 2005, ONDERDEEL RAPPORTERING 2004

#### **De heer Van Autreve**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal het vooral hebben over het tweede deel van dit punt, met name de rapportering.

Ik heb dat document eens voor een deel goed bekeken, niet helemaal, want het is een heel lijvig document, en men kan daarin heel veel zien van wat er gerealiseerd is geworden.

Er is heel wat gerealiseerd, maar men merkt meteen ook op wat er niet is gerealiseerd, of wat er al jaren niet is gerealiseerd.

En daar vallen mij toch wel enkele dingen op.

Ik lees ook – en ik dacht dat het in het komende beleidsplan was – dat de provincie van zichzelf vindt dat ze in het verleden te ambitieus geweest is.

Soms heb ik het gevoel dat het eerder een gebrek aan ambitie is.

Soms doet de provincie mij denken aan een talentvolle jonge wielrenner met heel veel mogelijkheden, die klasse heeft, zoals men zegt. Maar die, indien hij niet goed begeleid wordt, zichzelf slecht gaat plannen en eventueel andere interesses gaat hebben. Dan duurt het soms niet lang vooraleer hij gaat verglijden tot een schim van de talentvolle renner. In het beste geval is hij dan gedoemd om kermiskoersen te rijden rond de kerktoren.

Ik denk dat we moeten opletten dat we met ons provinciaal milieubeleid geen rondjes blijven draaien al dan niet rond de kerktoren.

De provincie is talentvol en heeft mogelijkheden om mooie dingen te realiseren, maar we moeten ons talent goed gebruiken, onze milieucarrière goed plannen en eventueel ons goed laten begeleiden.

Onze fractie denkt dat we beginnen te verglijden.

Oud-collega Sylvain Lockefeer heeft mij onlangs het milieubeleidsplan van 1994 ter hand gedaan dat werd opgesteld, dacht ik, door gedeputeerde Wille.

Sylvain zei: "Bekijk dat eens, Peter. U zult niet geloven hoe ambitieus men toen was en wat men eigenlijk toen al wou bereiken."

Ik heb dat eens bekeken en er zijn mij verschillende dingen opgevallen. Maar ik wil mij beperken tot één punt uit het verleden, met name alles wat te maken heeft met stiltegebieden.

16 jaar geleden, in 1989, werden door professor Gyssels, in opdracht van deze provincie vermoed ik, 34 potentiële stiltegebieden afgebakend, waarvan 24 van goede kwaliteit en 10 van matige kwaliteit. Met het milieubeleidsplan van 1994 is die studie nog eens overgedaan en toen vond men maar 14 gebieden meer die stil waren. In het milieubeleidsplan 2000-2004 – en 2004 is het jaar waarvan wij nu de rapportering krijgen – staat dat men maximaal per jaar twee van die gebieden wil afbakenen.

Als ik kijk naar wat men gerealiseerd heeft in 2004 liggen we, denk ik, ver van die maximaal twee per jaar sinds 2000-2004. Nochtans hadden die stiltegebieden tot doel om een strengere vergunningsplicht of een aantal normen op te leggen in waardevolle stille gebieden. We spreken nu van het stiltegebied Dender-Mark, wat prioritaire steun krijgt, maar we zitten veraf van die 34 gebieden van 15 jaar geleden.

Ik kan nog een aantal dingen opsommen. Ik ga er dan ook een paar uithalen, maar ik ben zeker niet volledig:

- wat betreft het dijkenherstelplan voor het Krekengebied dat men ging opstellen en uitvoeren, zie ik dat het bestek voor de studieopdracht rond dijklichamen niet werd uitgewerkt. Het afgraven van die dijken kan niet gebeuren, want eerst moet men daarvoor de studie hebben;
- een bijkomende subsidie uitwerken voor kreekrandbeheer: er werd geen subsidiereglement opgesteld;
- de sensibilisering van verschillende doelgroepen met betrekking tot rationeel energiegebruik: de doelgroep was ons eigen personeel, de gemeenten en de inwoners van die gemeenten.

Wat is uitgevoerd? Het eigen personeel;

- het bestaande campagnemateriaal met betrekking tot het rationeel energiegebruik wordt op aanvraag verspreid via de website van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk, maar over de gemeenten en inwoners lees ik niets;

## DEBATTEN

- het verhogen van de participatie en ondersteuning van natuur- en milieuverenigingen. Er is daar een item waarin onder andere staat "op het vlak van een financiële ondersteuning bestaat er reeds een provinciaal subsidiereglement voor voorbeeldprojecten duurzame ontwikkeling. In het verleden werden via dit kanaal reeds meerdere subsidies gegeven";
- als ik nu kijk naar de uitgevoerde handelingen waren er in 2004 geen middelen ter beschikking om een provinciaal subsidiereglement voor voorbeeldprojecten duurzame ontwikkeling in werking te stellen.

En dan kunnen we natuurlijk nog verder gaan met de afgeschafte en geschrapte subsidies voor aankoop van natuurgebieden en nog veel meer.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, wij vinden dat wij moeilijk kunnen zeggen dat wij té ambitieus zijn. Ik denk dat het tijd wordt om als provincie te gaan beslissen of we kermisrenner gaan worden of dat we ons trainingsschema gaan aanpassen om mee te kunnen op het hoogste niveau.

Daarom zullen wij ook die rapportering niet goedkeuren en zou ik graag, als het kan, een gesplitste stemming hebben.

Dank u.

### **Mevrouw gedeputeerde Van Cauter**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal hier een algemeen antwoord geven, maar ik zal ook kort op enkele van de gemaakte opmerkingen repliceren.

Het is inderdaad zo dat de jaarprogrammatie, onderdeel rapportering, is gecommisioneerd en dat, dacht ik, op alle gestelde vragen antwoord werd gegeven en dat hier een aantal bijkomende opmerkingen gemaakt worden waarop ik naar best vermogen zal trachten te antwoorden.

Uiteraard – en dit is ook iets wat terugkomt in het ontwerp van milieubeleidsplan en dat is ook duidelijk aangegeven in het vorige milieubeleidsplan - kan en kon wat gepland wordt maar gerealiseerd worden binnen de beschikbare middelen.

U weet dat onze middelen eindig zijn en de vragen vanuit andere sectoren zijn soms niet minder belangrijk. Deze worden wel overwogen en soms noopt dit tot moeilijke beslissingen en leidt dit tot situaties waar bepaalde plannen minder of niet kunnen uitgevoerd worden dan werd gepland.

Maar soms worden inzichten bijgesteld en is dit de reden waarom er in bepaalde geplande acties toch wel enige wijziging is opgetreden.

Laat het ons hebben over de stiltegebieden, bijvoorbeeld.

In het verleden was het de bedoeling om alle bestaande stiltegebieden te gaan afbakenen. Wij hebben deze ambitie gaandeweg bijgesteld. U zal dat ook lezen in het nieuwe milieubeleidsplan. Wij hebben geopteerd om één bijkomend stiltegebied te gaan afbakenen en ook te gaan beschermen - ontwikkelen is een slecht woord in deze – voor de toekomst.

Wij hebben inderdaad een gewestplan. Wij hebben daar bovenop nog gedetailleerde plannen. Wij hebben structuurplannen, enz. En het wordt voor de burger heel moeilijk om door al deze gegevens nog te weten wat kan en mag in een bepaalde gebied.

Vandaar ook dat het een bewuste keuze is geweest van de deputatie om prioriteiten te stellen, ook bij stiltegebieden, en te gaan kijken waar het effectief als het ware nog zeer stil is.

Wij gaan gebieden afbakenen die de moeite waard zijn om te gaan beschermen voor de toekomst. Maar wij gaan ervan uit dat degenen die vergunningen afleveren ook rekening houden met omgevingsfactoren, dat ze kijken naar de inpasbaarheid, dat stilte ook daar één van de redenen kan zijn waarom een vergunning op een bepaald ogenblik kan worden geweigerd en dat het niet noodzakelijk is om ook daar opnieuw een plan te gaan ontwikkelen. Een plan dat trouwens niet bindend zou kunnen zijn voor de vergunningverlenende overheid. Het zou dan ook weinig zinvol zijn. Het zou het alleen nog maar ingewikkelder maken.

Ik maak de vergelijking met het natuurdecreet.

Het natuurdecreet geldt overal en altijd en bovenop de bestaande bestemmingsplannen. Het moet door iedereen toegepast worden en er wordt door iedereen bij het beoordelen van bepaalde vergunningen wel rekening mee gehouden zonder dat daar noodzakelijkerwijze plannen zijn waar de natuur al dan niet in meerdere mate zou moeten worden gerespecteerd. De natuur moet overal worden gerespecteerd.

Hetzelfde kan gezegd worden over stilte.

Ik denk dat ook hier dezelfde redenering opgaat en dat het niet noodzakelijk is om dat allemaal in kaart te gaan brengen en nog eens een instrument te gaan creëren die het geheel nog maar ingewikkelder en nog minder doorzichtig zou maken.

Wat betreft het doelgroepenbeleid en energie, waar naar verwezen wordt, denk ik dat er in deze heel wat inspanningen zijn gebeurd. Het zou onvolledig zijn te zeggen dat er alleen voor het interne personeel bepaalde acties zijn ondernomen. Met de milieuambtenaren van de verschillende steden en gemeenten in Oost-Vlaanderen worden er regelmatig informatievergaderingen georganiseerd, ook studiedagen en dit aspect komt in deze wel degelijk ter sprake.

Wat betreft het reglement duurzame ontwikkeling – en u heeft gelijk – zijn er geen beschikbare middelen gevonden om dit reglement als het ware in werking te stellen. Maar dat neemt niet weg dat er binnen andere beleidsdomeinen wel degelijk middelen voor voorzien zijn en waren. Ik denk dan aan landbouw, waar wel een reglement bestaat zodanig dat men niet kan zeggen dat wij daar helemaal niets van gebakken hebben. Wij hebben wel degelijk inspanningen gedaan, zoals gezegd, binnen begrote en beschikbare middelen.

Ik vraag uiteraard om het verslag goed te keuren.

Dank u.

*Stemming*

### **PUNT 37**

#### **PLANNING EN NATUURBEHOUD: MILIEUBELEIDSPLAN 2005-2009: DEFINITIEVE VASTSTELLING**

#### **De heer Liebaut**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het voorliggend document vind ik een boeiend document. Boeiend omwille van de materie, de opgave die erin verwerkt is en omdat het hier gaat om een beleidsstuk dat betrekking heeft op de langetermijnpolitiek. En als er iets boeiend is in de politiek – er is veel boeiend – is het juist het kunnen plannen op lange termijn, het vormen van de samenleving van de toekomst.

Maar terzelfder tijd heb ik toch moeten vaststellen dat de opgave zoals ze geformuleerd is in het document eigenlijk loodzwaar is om vijf redenen.



## DEBATTEN

Ten eerste omwille van het veelvoud van de aspecten die daarin worden behandeld en die het voorwerp zouden moeten uitmaken van de continue belangstelling van de deputatie, van de raad en uiteraard ook van degenen die het moeten uitvoeren, de administratie. Loodzwaar omwille van de vele fouten van de zelf aangenomen, voorgenomen doelstellingen. En dat is dus bijna massaal.

Een tweede reden waarom het loodzwaar moet zijn is omdat heel het project moet uitgevoerd worden in coördinatie met Vlaanderen, met de gemeenten en met de burgers.

Vlaanderen omwille van het feit dat Vlaanderen de bevoegdheden afpaalt en zelf heel wat taken moet verrichten vooraleer uiteindelijk de provincies nuttig werk kunnen verrichten. Denk dan aan de slakkengang die we sinds jaren meemaken in verband met een aantal afbakeningstaken die de Vlaamse regering in de opeenvolgende regeringen voor zich hebben genomen.

Wat de burgers betreft, Mijnheer de Voorzitter, is het zo dat zonder een positieve mentaliteit naar milieu en natuur toe de politiek in dit verband niet veel kan verrichten om de eenvoudige reden dat het draagvlak ontbreekt.

De derde reden.

Wij vertrekken vanuit een negatieve positie, wat allesbehalve interessant is om een taak gunstig aan te pakken en een taak dus loodzwaar maakt. Ik verwijs naar pagina 59 van het voorliggende document waarin nadrukkelijk wordt gesteld dat ook in de afgelopen jaren de natuur in Oost-Vlaanderen verder is achteruit geboerd.

Ik verwijs de collega's naar de recente reportage die in De Standaard is verschenen in verband met de milieusituatie van onze planeet. Dat was één en al kommer en kwel, pijnlijk om lezen. Wij boeren wat dat betreft inderdaad voortdurend achteruit in plaats van interessante, boeiende vooruitgang te maken.

Ten vierde zitten wij met een beperkte bevoegdheid. Wij zullen waarschijnlijk wat dat betreft ernstig verschillen met onze collega's van Groen! die, wat dat betreft, van de provincie bijzonder veel verwachten en zelfs stellen dat de provincie de moed zou moeten hebben om zijn bevoegdheden te buiten te gaan.

Ik denk dat het nuttig is dat iedereen zich houdt aan zijn bevoegdheden, haar bevoegdheden. Op die manier zijn de afspraken binnen een democratie correct nageleefd en kan een democratie goed functioneren.

Wij zijn afhankelijk van wat de decreetgever terzake bepaalt en die bevoegdheden, Mevrouw de Gedeputeerde, zijn alles samen genomen in het kader van het totaal milieubeleid – hoe men het ook draait of keert – uiteindelijk beperkt.

En beperkt zijn nog meer de middelen op het stuk van financiën, op het stuk van personeel, want met dit personeel moet heel dit programma in de volgende vijf jaren ook uitgevoerd worden.

Nu weet ik ook wel dat in de afgelopen 15 jaar de middelen voor milieu in deze provincie enorm zijn toegenomen - terecht, en iedereen was daar telkens mee akkoord – en dat het personeelsbestand in het kader van milieu is vermenigvuldigd met factor X.

Maar ondanks die uitbreiding is er beperking van middelen, personeel, financiën. Het schept allemaal een situatie die de uitvoering van dit plan tot een zeer zware taak maakt.

Vandaar dat ik in mijn tweede stelling niet akkoord ben met wat de collega's van Groen! daarnet betoogden en wat zij in het verleden reeds gezegd hebben, namelijk dat wij teweinig ambitie zouden hebben, dat wij teweinig ambitieus zouden zijn.

Wij zijn eerder van mening dat wij misschien iets – en ik zeg het voorzichtig – misschien iets – dat is tweemaal voorzichtig – te ambitieus zijn.

Ik herhaal het: wat hier voorligt, is kolossaal als men dit in de volgende vijf jaren moet uitvoeren in de situatie waarin wij nu zitten qua mensen en qua financiën.

Er is een algemene wijsheid die zegt dat men de doelstelling altijd iets hoger moet leggen en iets ruimer moet nemen dan mogelijk is, zoniet begint men al in een foutieve situatie. Maar toch, als men zich hier een zeer ambitieus plan voorneemt, zal dat voor gevolg hebben dat men, wanneer men het niet kan uitvoeren, of maar gedeeltelijk kan uitvoeren, over vijf jaar – Mevrouw, u zal hier misschien nog zitten – zal afgerekend worden door bepaalde mensen op wat uiteindelijk 'maar' gepresteerd is.

Maar goed, het is tenslotte zo dat wij hier werken aan een vreedzame omwenteling in wezen, want wij komen toch uit een situatie die nog altijd naleeft, namelijk een situatie waarin de belangstelling voor milieu en natuur buitengewoon gering was en zelfs negatief ingesteld was. Men heeft daar moeten tegen opboksen en het komt zeker de collega's van Groen! toe - en dat is dan positief aan jullie adres – want wat dat betreft zijn zij de vaandeldragers geweest om die omwenteling, ook in Vlaanderen, op gang te brengen.

En ze was noodzakelijk.

Maar de publieke opinie moet volgen, moet meedoen. De administratie moet verwerken, moet kunnen verwerken. Denk dan maar aan de vele, vele plannen die moeten uitgewerkt worden, opgevolgd worden, uitgevoerd worden. En daar moeten ook financiën voor zijn.

Maar wij moeten ons terzelfder tijd wat die ambities betreft toch hoeden voor het sloganeske en ik verwijs graag naar wat gedeputeerde Verleyen gisteren gezegd heeft in verband met zonne-energie. Het heeft toch sterk in mijn oren geklonken. Bij sommigen misschien nog iets harder dan bij mij, want de stellingen zijn wat dat betreft verkeerd. Maar tot zolang er daaromtrent geen absolute duidelijkheid is, zijn investeringen terzake toch wel met de grootst mogelijke voorzichtigheid te benaderen.

Idem dito wat windturbines betreft.

Dat is één van de aspecten in dit plan. Alle rapporten daaromtrent zijn niet zo positief. Het gaat eerder om een symbooldaad dan om een rendabiliteit. En dan is de vraag of de provincie zoveel middelen heeft om ook aan symbooldaden te gaan meewerken.

Laat dat alstublieft anderen doen. Ik denk dat er terreinen genoeg zijn waar wij op een nuttige manier onze gelden kunnen besteden, zeer efficiënt kunnen besteden, snel en efficiënt, zodanig dat wij ons niet moeten wagen aan dossiers waarvan de uitslag op lange termijn uiteindelijk zich niet zo bijzonder gunstig aandient.

In dat verband: zijn we niet ambitieus? Dat is de vraag.

Vandaar, Mevrouw de Gedeputeerde, dat ik zou willen pleiten voor een inventarisatie van de meest acute milieuproblemen die zich vandaag stellen, hier, in onze provincie.

Als we die inventaris kennen, kunnen we in afspraak met Vlaanderen, dit provinciebestuur én de gemeenten precies die problemen, die het meest acuut zijn inzake natuur en milieu, gecoördineerd aanpakken. Dat zouden speerpuntondernemingen kunnen zijn in het geheel van dat milieubeleid.

Ik pleit dus voor een provinciale inventarisatie en van het zeer duidelijk maken van wie gelast is met wat, wie bezig is met wat, heel concreet.

Ik durf bij deze gelegenheid pleiten in het kader van die ambities voor een bij voorkeur behandelen, bij voorkeur nastreven van concrete realisaties.

Ik denk dan – ik geef maar een paar voorbeelden – aan de aankoop van gronden. Des te meer omdat het provinciebestuur tot nu toe die aankoop van gronden beperkt tot aankopen in der minne.

## DEBATTEN

Met andere woorden, men heeft nergens onnodige geruchten georganiseerd waardoor men in feite de publieke opinie tegen de haren strijkt. Dat is niet gebeurd. Men heeft aangekocht. En op die manier kan men voor uitbreiding van bos, voor uitbreiding van natuurgebied nuttige zaken doen.

Dus concrete stappen zetten naar uitbreiding van bos en natuur door die aankoop van gronden.

Ik heb uiteraard geen enkel bezwaar tegen de aankoop van bestaande bossen en bestaande natuurgebieden. Ik heb dat altijd met veel plezier, met veel blijdschap gestemd. Alleen moet het bewustzijn toch leven bij de verantwoordelijken dat we daarmee geen enkele stap vooruit zetten. Wat bestaat, bestaat en moet behoed worden voor verdwijnen. Maar wij moeten nieuwe stappen zetten, concrete stappen zetten.

Ik verheug mij in dat verband dus ook over het derde regionaal landschap.

U herinnert zich, Collega De Langhe, de vroegere pleidooien en de positieve antwoorden die erop gekomen zijn.

Ondanks alle kritiek, het tweede stiltegebied. Het is een pijnlijke geschiedenis, na 15 jaar dat resultaat. Maar het heeft, zoals de gedeputeerde zegt, met veel te maken. Misschien zijn er zoveel reglementen in zwang zodat we ons zelf vast rijden in de reglementen en op die manier misschien onszelf blokkeren in de actie.

En dan is er de noodzaak van de ruimtebalans, concreet, hier in Oost-Vlaanderen, dat die zou opgevolgd worden, dat wij daar jaarlijks zouden over gerapporteerd worden en dat de Vlaamse regering wat dat betreft ook duidelijkheid zou scheppen.

Ik denk dat wij de realisatie van die ruimtebalans in haar totaliteit zouden moeten nastreven.

Wat woongebieden betreft is er geen enkel probleem. Integendeel, nu al heerst de roep massaal naar uitbreiding van woongebieden in het kader van de problematiek van de huisvesting. Maar het is vrij stilletjes rond die invulling, uitvoering van die ruimtebalans op het stuk van natuur, bos en dergelijke meer.

In concreto, Collega's, Heren en Dame Gedeputeerden, staat de CD&V achter die 14 projecten. Uiteraard. Wat zou er tegen zijn? Maar dan toch met die bemerking – ik zal ze niet volledig herhalen – dat wij prioriteit zouden willen geven aan een aantal concrete realisaties en aan de acute milieuproblemen.

En tot slot, Mijnheer de Voorzitter, zijn er vijf bijzondere aandachtspunten in het kader van dit loodzware dossier, met name:

1. de milieudatabank.

Men citeert ze in het bundel, en terecht.

Als er sprake is van studies die men opzet, altijd weer opnieuw over hetzelfde, opgegeven door verschillende bestuurshelons, is dat de absurditeit zelf. En dat kan vandaag blijkbaar nog altijd om de eenvoudige reden dat de gegevens niet worden uitgewist.

Dus de opbouw van de milieudatabank Vlaanderen-provincies-gemeenten is van kolossaal belang, mede in het licht van de voorlichting die het publiek moet krijgen omtrent de toestand van milieu en natuur en de uitvoering van de plannen: hoever het daarmee staat, wat hun rechten zijn en waar ze moeten voor opkomen om zichzelf te beschermen.

Daarvoor is die milieudatabank bijzonder nuttig. Niet alleen voor de overheid, maar ook voor de burger;

2. de grote rol van de milieuvergunning.

Ik weet dat in dit huis de Milieuvergunningscommissie een centrale rol speelt daarin en dat dit bij mijn weten, tot bewijs van het tegendeel, in alle ernst gebeurt. Het is in elk geval toch al zeer lang geleden dat ik hier in deze raad meegemaakt heb dat rond één van de milieuvergunningen, na de aflevering van de vergunning, nog een discussie, een debat is gevoerd. Dat is zeer lang geleden.

Ik weet dat op het terrein de zaken soms anders verlopen, maar ik denk dat die milieuvergunningen een centrale plaats moeten innemen in dat milieubeleid. Waarom?

Ten slotte gaat het direct over de aantasting van gronden, over de aantasting van water, over de aantasting van de lucht. En de schade is achteraf dikwijls zeer moeilijk te herstellen en kost heel veel voor de totaliteit van de gemeenschap die meestal moet opdraaien voor het herstel van wat door foutieve of gebrekkige milieuvergunningen is veroorzaakt.

Iedereen kent de toestand van vroeger hoe lichtzinnig vergunningen werden afgeleverd, met hoe weinig bepalingen mede in het licht van de stand van de wetenschap en welke gevolgen dat heeft vandaag.

Ook in Oost-Vlaanderen zitten wij nog altijd met heel veel hectaren grond die bezoedeld is, niet bruikbaar is, geblokkeerd is.

Dus wat dat betreft vergt dit – dat gebeurt trouwens ook in het document op pagina 112-114, de bevoegdheid van de deputatie, zeker wat klasse I betreft - bijzondere aandacht;

### 3. de grote rol van de educatie.

Ik heb het al gezegd, Mijnheer de Voorzitter, dat er wat dat betreft nood is aan een draagvlak. En dat kan men maar krijgen op het moment dat men een bevolking krijgt die terzake kritisch is, gealarmeerd, alert en goed voorgelicht.

U weet wat het doel is van het beleid en waarvoor de middelen moeten ingezet worden. Dat is belangrijk. Vandaar dat ik het een beetje betreur dat zij, naast alle eindeloze onnozelheden die de media loslaat op het publiek, naar mijn mening toch buitengewoon weinig aandacht besteedt aan die problematiek om op die manier – laat mij de oude term gebruiken alstublieft – het volk op te voeden tot. Dagdagelijks ziet men bepaalde zaken gebeuren waarvan men zegt “hoe is het mogelijk dat mensen dat doen?”, waarbij ze uiteindelijk zichzelf schaden door het milieu te schaden. Maar men ziet het dagdagelijks gebeuren in uw eigen omgeving of op uw reisweg.

Ik zou dus pleiten voor het aandachtspunt van die educatie. Ik weet dat we terzake, als provinciebestuur, veel doen. Het is trouwens één van onze kerntaken;

### 4. het inschakelen van de landbouwers.

U zult dat misschien van mij niet verwachten. Ik kom niet uit die sector. Ik heb altijd mijn kritische bedenkingen gemaakt in verband met landbouw en landbouwers. U mag dat allemaal weten. Ik heb terzake ook mijn bedenkingen gehad, en ik heb ze nog. Maar ik kan alleen maar vaststellen dat wij zonder hun medewerking al te traag zullen vorderen. Dat is de realiteit. Zij beheren nu eenmaal als eigenaars, als gebruikers het grootste deel van de grond. En als we niet kunnen rekenen op hun medewerking, zal de overheid allerlei andere middelen moeten inroepen - teveel zelfs - om te bereiken wat moet bereikt worden. Vandaar dus: samenwerking met de landbouwers, hen overtuigen van de nieuwe aanpak die gewenst is, hen vergoeden wanneer zij schade zouden lijden door dat milieubeleid en hun vooral bedrijfszekerheid bieden binnen het kader natuurlijk van wetten en decreten die bestaan en die terecht zijn gestemd.

De oudere collega's zullen zich nog wel herinneren hoe ook in deze zaal soms de banken hebben getrild van de discussies tussen de verdedigers van de landbouwstand en degenen die daaromtrent kritische bedenkingen hadden. Maar goed, we zijn toch wat dat betreft al zeer ver gevorderd. Ik stel alleen vast dat wij, om te komen tot een agrarisch natuurbeheer, beroep zullen moeten doen op wetten, reglementen uiteraard en decreten, maar terzelfder tijd ook op de goodwill, het inzicht en de bereidheid van de land- en tuinbouwers om te komen tot een beter natuurbeleid.

En landschapsbedrijfsplannen, bravo, maar dat is toch maar één aspect van het geheel;

### 5. de rol van het stedelijk en randstedelijk groen.

Ik lees dat wij niet alleen een bosarme provincie zijn, de armste, of één van de armste van Vlaanderen, maar wat stedelijk groen en randstedelijk groen betreft staan we onderaan de ladder met 32,5 m<sup>2</sup>.

U herinnert zich dat we hier de discussie gevoerd hebben over dat fameuze provinciale reglement: een toelage aan de gemeentebesturen als zij in hun stadskom of in hun gemeentekom groenprojecten opzetten. Dat is een schabouwelijke onderneming geweest. Er zijn maar één of twee aanvragen gekomen. Nadien is er een poging geweest tot opheffing van het reglement. Dat is hier dan geblokkeerd in deze raad, maar sindsdien is dat reglement slapend. Het is niet het enige reglement dat slaapt. Er zijn er hier nog wel. Maar het is zeker in een diepe slaap gezonken.

## DEBATTEN

Als men die cijfers leest en als men weet dat het gaat om de leefbaarheid van de steden die in de toekomst nog meer bedreigd is dan vandaag. Waarom? Om de eenvoudige reden dat men het principe toepast van de inbreiding. Dat wil zeggen concentratie van de bevolking in liefst de stedelijke, grootstedelijke, kleinstedelijke gebieden. Met andere woorden, die leefbaarheid is meer dan ooit bedreigd. Vandaar dat binnen die stedelijke gebieden het jammer is dat men omwille van de financiën elke vierkante meter grond nogal dikwijls beschouwt als bouwgrond. Niet alleen de burger, zelfs de overheid.

Waarom? Die grond kost veel geld, maar het nut voor de samenleving in lengte van eeuwen, het nut voor de samenleving van die groenzone binnen dat stedelijk gebied is van oneindig meer betekenis dan de financiële opbrengst die de grond op dat moment voor dat bestuur kan hebben. Mijnheer de Voorzitter, ik heb hier al een keer gezegd wat de 19<sup>de</sup> eeuwse burgerij wel begrepen heeft, in al haar geborneerdheid, maar schitterend gedaan heeft, is groenzones voorzien in de stadsgebieden. Gent is daar een prachtig voorbeeld van. De mooiste sités in Gent zijn uit de 19<sup>de</sup> eeuw en zijn die sités waar de burgerij destijds in de plannen groenzones heeft voorzien. Ik pleit dus voor aandacht opdat daar vanuit de provincie naar de gemeenten toe, en in samenwerking met de gemeenten, meer aandacht zou voor zijn.

Met andere woorden en besluitend, Mijnheer de Voorzitter, is de CD&V-fractie wat dat betreft positief. Wat had u anders verwacht vanuit de meerderheid?

Ik zou zelfs zeggen dat we bijzonder positief zijn, want ik vind het een boeiend, een zeer boeiend document. Alleen wat de financiën betreft is het nogal vaag gehouden. Ik begrijp dat natuurlijk.

Meer duidelijkheid aan het adres van de raad zou welkom zijn.

Wij hopen dat de gedeputeerden en in de eerste plaats natuurlijk de betrokken gedeputeerde, de hoofdedeputeerde in deze zaak, mevrouw Van Cauter, de middelen vindt en de mensen heeft – bekwame ambtenaren zijn er genoeg – om dit alles te realiseren.

Wij zullen in de komende jaren – als het ons gegeven is, uiteraard – netjes opvolgen hoe uiteindelijk die plannen in realisatie gaan.

Dank u.

*Applaus*

### **Mevrouw Gillis**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het milieubeleidsplan is een belangrijk beleidsdocument inzake het provinciaal milieubeleid voor de komende vier jaar.

De zorg om het milieu, in een brede context, is echter niet af te bakenen in jaren. Dit document kan de basis leggen voor de volgende generaties.

Bijna zevenhonderd bezwaarschriften werden tijdens het openbaar onderzoek ingediend. Bezwaren of opmerkingen die duidelijk maken dat burgers zich zorgen maken om het milieu en inwoners van onze provincie bekommerd zijn om de nadelige gevolgen van vervuiling voor hun gezondheid, kortom alarmerende berichten.

En wat is het antwoord van de provincie? De provincie zal proberen alle wettelijke opgelegde normen te halen en de opgelegde timing te respecteren, maar ook niets meer.

Bij nazicht van de bezwaren had ik meermaals de indruk dat de provincie argumenteert met de beperkingen van haar bevoegdheid en financiële middelen. Die zijn er inderdaad. Maar veel acties en doelstellingen uit het vorige milieubeleidsplan worden gewoon herhaald. Vele actieplannen zijn niet bereikt. Vaak is er zelfs nog geen stap in de richting van een plan gezet.

Uit de evaluatie van het vorige milieubeleidsplan en de reële situatie zouden we conclusies moeten trekken en prioriteiten stellen. Dat gebeurt veel te weinig. Daarnaast hebben we als provincie ook een voorbeeldfunctie te vervullen. Binnen onze eigen diensten, gebouwen, domeinen en scholen kunnen we veel realiseren.

Ik ga een aantal items uit het milieubeleidsplan toelichten.

Op vlak van luchtverontreiniging werken we aan een verbetering van de luchtkwaliteit door duurzame mobiliteit, want dit heeft een positief effect op de luchtkwaliteit. In het milieubeleidsplan 2000-2004 lees ik dat er werk zal gemaakt worden van de uitbouw van een milieuvriendelijk wagenpark. Ook in dit milieubeleidsplan lezen we dit.

Bij een tussenkomst werd meegedeeld dat er momenteel geen enkele wagen op een milieuvriendelijke brandstof rijdt. Dit is een voorbeeld van een doelstelling die totaal niet gehaald is.

Er zijn heel wat bezwaren in verband met de vervuiling door fijne stofdeeltjes.

Er is een tegenstrijdigheid tussen de tekst in het milieubeleidsplan en de motivering op de bezwaren. Enerzijds beweert men nog over te veel onbekenden te beschikken, maar anderzijds staat op bladzijde 36: "Hoge concentraties fijn stof in de lucht hebben zeer nadelige gevolgen op de gezondheid omdat het drager is van milieugevaarlijke stoffen die tot zeer diep in de luchtwegen doordringen. Belangrijkste oorzaken zijn landbouw, verkeer en industrie. Ofwel kennen we het probleem, ofwel sluiten we onze ogen ervoor."

Er bestaan trouwens recente studies die de nadelige gevolgen aantonen. Een nieuwe Europese richtlijn van 1 januari 2005 heeft ook hier betrekking op.

Een andere belangrijke factor van vervuiling is de verzuring door ammoniak. Ook hiervoor werden verschillende bezwaren ingediend. Vooral via sensibilisering van de landbouwers en een duidelijk vergunningenbeleid gaan we dit aanpakken. Is dit echter voldoende?

In Vlaanderen worden de hoogste ammoniakwaarden ter wereld gemeten.

Er zijn een 20-tal bezwaren binnengekomen in verband met het tot nul brengen van de subsidies voor de aankoop van natuurgebieden voor natuurverenigingen. Dit lijkt me een duidelijk signaal.

De belangrijkheid van het creëren van natuurverbindingsgebieden in de provincie wordt prachtig gedefinieerd in het milieubeleidsplan. De belangrijkheid wordt duidelijk gemotiveerd.

Voor tien gebieden wordt een gebiedsvisie opgesteld. Concreet wordt gestart met de afbakening van twee pilootprojecten.

In 2009 zullen we dus twee gebieden ingericht hebben en acht natuurverbindingsgebieden of ecologische infrastructuren afgebakend hebben.

Jammer dat op de laatste raadszitting bij het GRUP 'afbakening van de zeehavengebieden Waaslandhaven fase 1 en omgeving' de kans niet werd benut door te adviseren om twee natuurgebieden in Verrebroek met elkaar te verbinden. Ik herhaal de woorden van mijnheer Liebaut die ook in mijn tekst staan op bladzijde 59: "De natuur boert achteruit."

Ik lees meermaals in het milieubeleidsplan dat de provincie het goede voorbeeld kan geven. Ik hoop dat ze dat ook effectief doet.

## DEBATTEN

In het kader van het huidige samenwerkingsakkoord dient de provincie een concrete actie met betrekking tot hernieuwbare energie uit te werken tegen 2007. En het blijft dan ook bij een concreet project, namelijk het plaatsen van zonnepanelen op de Kaaihoeve en twee kleinere projecten. Een minimaal initiatief.

Sinds het vorige milieubeleidsplan wordt er een grootschalige energieaudit aangekondigd. Enkel in het PTI in Eeklo is dit gebeurd en nu is het PAC aan de beurt. Wat gebeurt er nu concreet met die audits? Welke conclusies worden eruit getrokken? Welke concrete stappen of acties stelt men nu voorop?

Indien we het nadelige effect van het toenemend energieverbruik op het milieu verminderen dan zal een audit per jaar niet volstaan.

Het gebruik van pesticiden gaan we terugdringen tot 0 % tegen 2015. In de motivatie op de talrijke bezwaren die binnengekomen zijn wordt verwezen naar het feit dat de provincie zich enkel houdt aan de wettelijke timing en normen. Maar dit kan toch best iets meer zijn. Er wordt zelfs genoteerd dat een snellere afbouw zeer nuttig en wenselijk is, maar de financiële impact is te groot.

Tijdens de bespreking op de achtste commissie hebben we een discussie en een pleidooi gehoord voor sociale tewerkstelling. Als Groen!-fractie kunnen we dit ten volle ondersteunen. Maar, als sociale tewerkstelling kan ingezet worden voor het beheer in natuurgebieden bij Bosgroepen en Regionale Landschappen, kan dit dan ook niet voor het sneller terugdringen van het pesticidengebruik?

Welke milieuvriendelijke producten gebruiken we concreet binnen de provinciale diensten op vlak van voeding, onderhoudsproducten, bouwmaterialen en afwerkingsproducten? Hebben we concrete plannen uitgewerkt ten opzichte van het vorige milieubeleidsplan?

In het kader van duurzaam bouwen zouden initiatieven van burgers gepromoot kunnen worden. Als motivering op deze bezwaren wordt gesteld dat de provincie geen private initiatieven promoot.

Misschien kan de provincie een van haar honderden gebouwen duurzaam en op een milieuvriendelijke manier verbouwen of een nieuwbouwproject opstarten. Dit kan dan als voorbeeldfunctie gepromoot worden.

Eventueel kan er een subsidiereglement opgesteld worden dat milieuvriendelijk bouwen financieel ondersteunt.

Ik heb slechts een zeer beperkt aantal aandachtspunten uitgediept.

De provincie stelt in haar milieubeleidsplan dat ze haar voorbeeldfunctie wil versterken en uitdragen. Ik hoop dat we in de concretisering van het plan deze voorbeeldfunctie ook echt waar maken en het niet enkel tot intenties blijft zoals in het verleden vaak gebeurde.

Ons milieu heeft dringend nood aan concrete plannen als we de toekomst van de volgende generaties niet willen hypothekeken.

### **De heer Maes**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Met wat mijnheer Liebaut gezegd heeft ben ik het grotendeels eens. Ik wil toch nog even ingaan op hetgeen mevrouw Gillis in haar slot aangehaald heeft, namelijk de alternatieve energie. Ikzelf heb in de achtste commissie gezegd dat het dossier in verband met de fotovoltaïsche panelen die op de Kaaihoeve zullen geplaatst worden een beetje een symbooldossier is. Zonne-energie wordt altijd op een hoop gegooid. Er zijn veel verschillende zaken. Er zijn fotovoltaïsche zonnecellen waar met de huidige techniek de rendabiliteit zeer betwifelbaar is en waar u 12 tot 13 jaar energieopbrengst nodig hebt. Hierbij moet u zich zeker de vraag stellen of het sop de kool waard is.

Helemaal anders is het voor thermische zonne-energie. Een aantal maanden terug heb ik aangekaart dat er zeer goede toepassingen zijn. Hierbij gaat u naar rendementen van ruim 60 %. In overheidsinitiatief is een onderzoek gedaan. De meest rendabele sectoren om te investeren zijn zwembaden en twee woon- en zorgcentra, rusthuizen genoemd, omdat u daar een vaste afname hebt op jaarbasis. We hebben met het ocmw van Beveren een nieuw rusthuis gebouwd in Kallo waarbij wij een zonnecollector gebouwd hebben. Ik vind het gevaarlijk om deze dossiers 'symbooldossiers' te noemen.

Wat windenergie betreft is dit de laatste tien jaar enorm geëvolueerd. Elk jaar evolueert dit verder. Het rendement van die zaken zullen jaarlijks nog steeds toenemen. Wij hebben recent het project 'Braamland' in Kruikeke. Ik ben enerzijds bezig met een organisatie van een achtste commissie om het ganse project eens toe te lichten inzake de hele weg van vergunningen en anderzijds met de manier van financiering waar landbouw en particulieren uit de omgeving de handen in mekaar slaan en zorgen voor een stuk van de financiering. Ik heb in de achtste commissie gezegd: "Misschien kan de provincie, indien overwogen wordt een stuk groene electriciteit aan te kopen, onderhandelen met een dergelijk kleinschalig project om het op die manier te steunen, omdat wij een stuk van die electriciteit afnemen."

Het energieprobleem gaan we globaal moeten oplossen. Daar is geen wonderoplossing. Louter alternatieve energie zal dit niet oplossen. Ikzelf ben voorstander van kernenergie omdat dit op het huidige ogenblik geen slechte oplossing is. Weliswaar zijn er nadelen en gevaren aan verbonden, maar u hebt er wel een verschrikkelijk groot voordeel bij. Het heeft geen CO<sub>2</sub>-uitstoot. Voor de rest zullen we in het hele energiedebat op lange termijn moeten investeren in goede oplossingen. Er zijn voorbeelden.

Ik denk bijvoorbeeld aan het kantoorgebouw SD WORX in Kortrijk waar men met een aantal verregaande ingrepen de energiebehoeften terugbrengt tot ongeveer een vierde van een kantoorgebouw, het verhaal van de passiefwoningen waarin men zo sterk doorgaat naar besparing en isolatie waar men bijna geen energie-input voor verwarming meer heeft. We hebben plannen opgemaakt voor een compleet nieuw woon- en zorgcentrum van 150 bedden en 40 flats.

We hebben een plan om zeer goed te isoleren, te verwarmen op basis van aardgas, te verluchten met warmterecuperatie via aardbuizen zodat u van een dergelijk gebouw tegenover een klassiek gebouw het energieverbruik voor verwarming terugbrengt tot ongeveer 20 à 25 % van een klassieke bouw. Ik denk dat wij het maatschappelijk globaal zullen moeten oplossen. De provincie heeft hierin een klein stukje bevoegdheid en mogelijkheden in.

Voor de rest steun ik volledig het plan.

### **De heer Stevenheydens**

Ik vond het een zeer boeiend document. Ik moet eerlijk toegeven dat ik nog niet in de helft van de hele papierberg ben geraakt. Wanneer u het op mekaar legt – merendeel is recto-verso gekopieerd - dan komt u gemakkelijk met het voorgaande punt aan 30 centimeters. Het is dus wel zeer omvangrijk.

Door de dienst is ook heel wat werk gepresteerd. Ik heb gisteren als opmerking gehoord dat een bepaald stadsbestuur het niet meer ziet zitten om rond een dergelijk milieubeleidsplan te blijven werken omdat daarbij een immens grote papierberg en rapportering komen kijken.

Ik was eveneens verrast over de opmerkingen. Ik heb in het verleden ook wel eens bezwaren ingediend. Indien u als particulier een bezwaarschrift indient en u motiveert ook andere mensen om bezwaarschriften in te dienen waarbij u tot de conclusie komt dat u daarop geen antwoord krijgt, maar de bezwaren wel verticaal geklasseerd worden of in een opmerkingenbundel gestoken worden, is dit zeer ontmoedigend. Wanneer we aan de provincieraadsleden vragen wie de opmerkingenbundel gelezen heeft, waarvan men het antwoord weet, is het vooral bij de inwoners zeer ontmoedigend om bezwaarschriften in te dienen. Bij natuurorganisaties ligt het misschien nog iets anders, maar als gewone inwoner schrik ik toch even van de hoeveelheid energie die in het bezwaarschrift gestoken wordt. Voor het grootste deel is het hetzelfde antwoord, namelijk geen aanpassing vereist.

Ik heb er eentje uitgenomen dat mij interesseert. Ik ging kijken in het oorspronkelijk document op pagina 48 'afvalstoffenbeheer' dat nu ter stemming voorligt. Hierin staat: "De Oost-Vlaming weet wat afval selecteren betekent. De totale hoeveelheid geproduceerde huishoudelijke afvalstoffen per inwoner is sinds 1991 gestegen van ongeveer 400 kilogram tot 554 kilogram in Oost-Vlaanderen in 2002."



## DEBATTEN

Dit lijkt zich langzaam te stabiliseren en zelfs te dalen. Men heeft volgens het laatste aangepaste ontwerp geen recente cijfers. Wanneer u kijkt in de opmerkingenbundel bij een bezwaarschrift ziet u dat de recente cijfers er wel instaan. Het cijfer voor 2004 is 542,4 kilogram. Het is waarschijnlijk te weinig gedaald om ermee uit te pakken in het definitieve beleidsplan. Verder lees ik dat Oost-Vlaanderen in 2002 op het Vlaams gemiddelde zit wat het storten en verbranden van afval betreft. Wanneer we bij de opmerkingen kijken dan staat er dat men iets boven het gemiddelde zit. Ik vind het eigenaardig wanneer men bezwaarschriften indient dat uit het onderzoek correcte en nieuwe informatie komt waarmee men in het einddocument geen rekening houdt. Daarnet heb ik zeer goed geluisterd naar de interessante uiteenzetting van fractievoorzitter Liebaut waarin hij het had over de verdediging van de landbouw. Wanneer we naar een bepaald puntje kijken, namelijk werken aan integraal waterbeleid via de deelbekkenwerking, dan heeft de Boerenbond zeven bezwaarschriften ingediend. Deze zeven bezwaarschriften zijn verworpen. Sommigen zijn misschien verworpen omdat men eigenlijk akkoord ging en er geen aanpassing vereist was, anderen zijn verworpen zonder een aanpassing in te voeren.

U zegt dat u met de CD&V-fractie dit document zal goedkeuren. Anderzijds beweert u dat wij hier een lans voor de landbouw breken. Wanneer u dit aan de Boerenbond zou overlaten en vragen of wij dit dossier moeten goedkeuren, dan zou hun antwoord 'neen' zijn. Indien u hen wilt steunen dan zou u het eigenlijk niet kunnen goedkeuren.

Met een aantal zaken gaan wij niet akkoord, zoals de samenwerking met ProSes waarover wij het vorig jaar in deze provincieraad in het najaar veelvuldig gehad hebben, alsook over de alternatieve energie. Het is hier net reeds aangehaald. Onze fractie heeft niets tegen windmolens, maar het zou een goede zaak zijn indien het voorkomt, maar niet vanuit een paniecreactie zoals nu aan de hand is. De federale regering - de heer Maes heeft er daarnet naar verwezen – heeft een uitstap uit kernenergie beslist. Nu zitten we met een soort paniekbeleid waarbij wij iets in de plaats moeten stellen.

Ik vind dat dit op een andere manier zou moeten kunnen groeien, namelijk dat men eerst een alternatief heeft dat voldoende onderzocht en valabel genoeg is om helemaal te vervangen waarbij men nadien kan beslissen om uit een energiebron te stappen, zeker zoals mijnheer Maes heeft gezegd, namelijk dat voor het halen van de kyoto-norm kernenergie nogal belangrijk is, ofwel zouden we ons moeten afhankelijk stellen van kerncentrales in het buitenland.

Ik hoop dat dit uiteindelijk niet de toekomst zal zijn in Vlaanderen binnen 15 jaar.

Dit is een hele boterham. We gaan er naar alle waarschijnlijkheid nog op terugkomen. Wat mij vooral opgevallen is, is dat het een andere werkwijze is in vergelijking met het vorige milieubeleidsplan. Er was veel tekst waarbij de vaagheid in sommige hoofdstukken toch wel opviel. De provincie heeft haar ambitie bijgesteld, waarschijnlijk omdat die ambitie van de vorige keer niet gehaald is.

Dank u.

### **Mevrouw gedeputeerde Van Cauter**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga beginnen met de laatste tussenkomst. Wat de omvang van het project betreft denk ik dat wij werkelijk inspanningen hebben gedaan om ten opzichte van het vorige milieubeleidsplan een en ander wat bevattelijker te maken en qua omvang te beperken. U zei in uw tussenkomst: "Wanneer wij het onderdeel 'rapportering' van het jaarprogramma bovenop het milieubeleidsplan zouden leggen, dan hebben wij inderdaad nog een omvangrijke bundel." Dit is voornamelijk veroorzaakt door het onderdeel 'rapportering' dat precies is gebaseerd op het vorige milieubeleidsplan, zodanig dat een aantal acties punt per punt moesten worden verantwoord en vermeld in het onderdeel 'rapportering', vandaar de omvang van het ene luik, maar toch de beperkte en bevattelijkere versie van het nieuwe milieubeleidsplan, zoals het vandaag voorligt. U zegt dat de burger er de moed zou bij verliezen om bezwaren in te dienen wanneer er geen rekening zou mee gehouden worden. Ik vind dit standpunt eigenlijk weinig correct. Er zijn veel inspanningen geleverd om het milieubeleidsplan voor te stellen in de verschillende delen van onze provincie, niet alleen door mezelf maar ook door ambtenaren.

Dit nam vijf avonden in beslag. Ik moet eerlijk zeggen dat ik soms ontgoocheld was van de opkomst. Ik neem aan dat mensen graag in dialoog gaan wanneer zij geïnteresseerd zijn en bepaalde opmerkingen hebben. Ik had verwacht, indien mensen een negatief beeld hadden van dit milieubeleidsplan, dat er een veel grotere opkomst zou geweest zijn. Dat wij niets doen met opmerkingen is evenmin correct. Ik zou willen verwijzen naar de commissievergadering en de bevattelijke manier waarop de ambtenaren hebben voorgesteld wat wij met deze opmerkingen hebben gedaan. Inderdaad komt het soms voor dat er geen aanpassing vereist is, maar in een aantal gevallen is er wel degelijk rekening gehouden met de opmerkingen die werden geformuleerd. Ik verwijs naar de toevoeging van een hoofdstuk met betrekking tot milieu en gezondheid, waar in een eerste fase zal getracht worden om met de logo's samen te werken. Ik bedoel dat daar wel degelijk rekening werd gehouden met deze opmerking. Ik zou willen verwijzen naar een terechte opmerking: wanneer wij het hebben over het creëren van natuurverbindingengebieden krijgen burgers de indruk dat wij slechts op deze natuurverbindingengebieden inzetten dat wel degelijk aangepast en geformuleerd werd zoals gepland, maar niet met zoveel woorden in het plan, namelijk dat een aantal horizontale instrumenten binnen onze beleidsmogelijkheden zouden ingezet worden, ook in andere gebieden. We hebben wel degelijk rekening gehouden met de opmerkingen wat uit het overwegingsdocument zeer duidelijk blijkt.

Het cijfer met betrekking tot afval waarmee wij geen rekening hebben gehouden is een cijfer met betrekking tot restafval dat mogelijkerwijze verkeerdelijk is aangewend door degene die bezwaar heeft ingediend. De bedoeling is om de totaliteit van de afval te verminderen. Dit is een cijfer dat wel eens wordt verward. Wanneer ambtenaren zeggen dat geen concrete cijfers beschikbaar zijn met betrekking tot de totaliteit van de afval, hebben zij gelijk. Het cijfer dat u hebt geciteerd is het cijfer met betrekking tot het restafval dat mogelijkerwijze verkeerdelijk is aangewend door degene die bezwaar heeft ingediend.

Wanneer u ervan uitgaat dat de landbouworganisaties niet tevreden zouden zijn met de inhoud van dit plan kan ik u met veel plezier tegenspreken.

De bestendige deputatie heeft felicitaties gekregen van de meest gekende landbouworganisaties met betrekking tot ons standpunt nopens het afschaffen van de aankoopsubsidies voor natuurverenigingen en het heroriënteren naar beheersondersteunde maatregelen. Dit betekent niet dat de landbouwers niet bereid zouden zijn om oog en aandacht te hebben voor natuur en milieu. Zij zijn bereid om mee te werken en vragen expliciet in hun schrijven om in de toekomst meer aandacht te hebben voor hun bereidheid om mee te werken met de deputatie, meer bepaald de provincie Oost-Vlaanderen naar een meer duurzaam beheer van de natuur. Deze bereidheid en kans die we krijgen moeten we niet laten liggen, maar in de toekomst nog meer grijpen. Dat wij dit in het verleden niet zouden hebben gedaan is niet juist. Wij hebben reeds een aantal beheersovereenkomsten met landbouw. Naar het beheer van deze percelen zijn bij mijn weten, noch van natuurverenigingen, noch van derden opmerkingen gekomen. Ik neem dus aan dat deze mensen naar behoren hun taak vervullen. Controles die gebeuren geven als resultaat dat inderdaad op correcte wijze omgegaan wordt met natuur. Het is onze bedoeling om deze samenwerking te intensifiëren. Hoe kunnen wij dit verwezenlijken? Wel, daar bieden de Regionale Landschappen ons inderdaad een instrument. Zij geven regelmatig cursussen voor landbouwers om agrarisch natuurbeheer aan te leren. Het is onze bedoeling om lijsten op te stellen van mensen die bereid zijn daaraan mee te werken, zodanig wanneer zich opportuniteiten voordoen om deze percelen aan landbouwers in beheer te geven, deze opportuniteit te grijpen alsook hen de kans te geven om mee te werken aan een duurzaam natuurbeheer.

Daarnet heb ik u horen lachen op de banken. Ik weet zeer zeker dat natuurverenigingen in bepaalde gevallen samenwerken met landbouwers om ook hun terreinen te beheren. Men mag er dus helemaal niet vanuit gaan dat deze sector van mensen niet bereid zou zijn om op een ecologisch verantwoorde manier te werken. Dit is een stigma waarvan de landbouwers mogen worden verlost.

Collega, ik denk dat ik op een na, uw opmerkingen heb beantwoord. U zegt dat wij in het milieubeleid een aantal projecten hernemen. Dit is juist. De reden van herneming van een aantal projecten is gewoon het simpele feit dat zij deel uitmaken van ons reguliere beleid en blijven doorlopen. Het zou nogal jammer zijn dat wat wij verplicht zijn te doen niet zou opgenomen worden in het milieubeleidsplan. Het zou onvolledig zijn. Het is ook onze verplichting om deze acties in hun totaliteit op te nemen in het milieubeleidsplan.

## DEBATTEN

Collega Liebaut, ik hoop dat u het milieubeleidsplan niet alleen zal goedkeuren omdat u tot de meerderheid behoort, maar ik heb aan de hand van de inhoud van uw tussenkomst menen te begrijpen dat het ook de inhoud is die u zint en die u zal laten stemmen.

Uw bezorgdheid met betrekking tot de realisatie van de ruimtebalans is inderdaad correct. Een bezorgdheid die ook binnen de voltallige deputatie zeker bewaakt wordt binnen de mogelijkheden die wij daartoe hebben. Het is inderdaad zo dat niet alleen binnen de deputatie maar ook bij een aantal raadsleden en heel veel burgers die bezorgdheid bestaat. De Vlaamse regering heeft daar ook oor voor gehad en maakt thans werk van die gelijktijdige afbakening van natuurlijke en agrarische structuur. Ik zou het woord moeten geven aan collega Marc De Buck. Het is zo dat wij als deputatie gevraagd zijn. Uiteraard is het de eerste gedeputeerde die zich daar het meest heeft mee beziggehouden om advies uit te brengen nopens de systematiek die zou gehanteerd worden bij deze gelijktijdige afbakening. Dit advies is verleend en kan onze goedkeuring wegdragen. Het is zelfs zo dat nopens een deelgebied Vlaanderen zou opgedeeld worden in 15 deelgebieden en deze afbakeningsprocessen zouden worden opgestart.

Uw concrete aandachtspunten, namelijk de milieudatabank. Het is zo dat onze milieudatabank operationeel is en een aantal gemeentebesturen beschikken over de nodige gegevens die zouden moeten ingebracht worden in de geplande Vlaamse databank waaraan men werkt. Deze is vandaag nog niet operationeel. Ik heb het gevoel dat een verregaande samenwerking heerst bij de gegevensuitwisseling zodanig wanneer bedrijven en particulieren bepaalde vragen hebben, zij ook vandaag reeds op een snelle en correcte wijze worden geïnformeerd.

De milieuvergunningen vormen een belangrijk aandachtspunt, rekening houdend met rechtszekerheid. Het gaat niet op om zomaar lukraak een bepaald doel te bereiken. We moeten voornamelijk vergunnen binnen de context van de VLAREM-regelgeving waaraan wij ons moeten houden. In sommige gevallen is dit juist. Ik zou toch ook in deze raad een bloempje willen werpen naar de provinciale milieuvergunningscommissie. Het is dikwijls het geval dat zij in de commissie aanvragers kunnen overtuigen om bij middel van bijzondere voorwaarden bepaalde verplichtingen opgelegd te krijgen en bereid zijn om meer te realiseren dan wat hen zou verplichten volgens de VLAREM-norm.

Ik denk dat het een misvatting is dat het enkel de bedrijven zouden zijn die verantwoordelijk zijn voor de milieuschade die vandaag nog ongetwijfeld wordt veroorzaakt. Ik heb mij laten vertellen dat een voorganger in dit halfroend ooit zei: "Verproper de wereld, begin bij uzelf." Ik denk dat wij de laatste weken in de kranten hebben gelezen dat ook de gezinnen heel wat milieuschade veroorzaken en de bedrijfswereld heel wat inspanningen heeft geleverd. We mogen dit niet uit het oog verliezen. Misschien moeten we met zijn allen oog hebben en zorg dragen voor het milieu.

Dan komen we bij milieu en natuureducatie waarnaar reeds een aantal jaren een zekere bezorgdheid en aandacht is gegaan vanuit de deputatie en de raad, uitsluitend in het Engels, zoals we gisteren hebben gehoord. Dit is niet kwaad bedoeld, maar in ieder geval met een merk voor ogen, namelijk de jongeren opvoeden en meer milieubewust maken.

Het inschakelen van de landbouwers heb ik daarnet kort aangehaald.

Randstedelijk groen is inderdaad ook een aandachtspunt van deze deputatie. Wanneer er een stadsbos komt in Gent mag ik de verdiensten van mijn voorgangers niet onderschatten. We denken aan het life-project dat een aantal jaren heeft gelopen waarbij gezorgd werd voor een stadsbos in Gent. Wij hebben ook getracht om samen te werken met natuurverenigingen. Wij hebben zelfs studies aanbesteed aan natuurverenigingen. Het is ontgoochelend dat de Vereniging voor Bos in Vlaanderen via websites en kranten oproepen deden om bezwaarschriften in te dienen tegen dit bos. Ik heb het over de omschrijving van dit bos waar 300 hectaren werden afgesproken en waar consensus over bestond. Diezelfde natuurverenigingen moesten inderdaad zorgen voor een draagvlak binnen de landbouw, maar bij de aanvaarding van deze opdracht moesten ze zorgen voor een draagvlak binnen hun eigen beweging. Ik denk dat zij toch wel tekortschieten wanneer zij oproepen om bezwaarschriften in te dienen opdat er zou gezorgd worden voor een ruimere afbakening van hetgeen waarover consensus bestond. In ieder geval verliezen we steden en groen niet uit het oog. Ook dit project zal een Vlaams project zijn. Zij hebben daartoe meer middelen beschikbaar. We doen onze bijdrage naar best vermogen.

Collega Gillis, u heeft het over 700 opmerkingen of bezwaarschriften. Dit is niet juist. Ik heb ze geteld. Er zijn 65 bezwaarschriften ingediend. Er zijn wel 694 opmerkingen gemaakt. Dit betekent dat een aantal bezwaarschriften meer dan een opmerking in zich hielden.

Wanneer u stelt dat wij in dit nieuw milieubeleidsplan niets meer doen dan de opgelegde milieunorm dan is dit evenmin juist. Hierbij denk ik aan milieubewust aankopen, het soort bescherming dat in opmaak is, milieuvergunningen en beleid met betrekking tot grondwaterwinningen, het beheer van hemelwater, het rationeel watergebruik in het algemeen, enz. Ik kan nog wel tien minuten verder opsommen. Dit is niet de bedoeling van deze raad. Wij plannen meer dan van ons wordt verwacht.

Prioriteit stellen hebben wij deze keer ook gedaan. Wij hebben oor gehad voor de opmerkingen die werden gemaakt. U zal gemerkt hebben, zoals collega Liebaut zei, dat speerpuntinvesteringen gepland zijn bij middel van 14 projecten die u achteraan in het milieubeleidsplan kan terugvinden.

Wat duurzame mobiliteit betreft kan ik inderdaad beamen dat de bestendige deputatie niet rijdt met wagens voorzien van alternatieve brandstof. Er is wel degelijk iets gebeurd rond duurzame mobiliteit. Ik denk aan de alternatieven die voorzien zijn voor het individueel autovervoer. Ik heb het dan over de fietsvergoeding, de gratis regenkledij en gratis abonnementen. Daarenboven is het ook zo dat een aantal voertuigen uitgerust zijn met het ISA-systeem wat betekent dat deze voertuigen zich automatisch aanpassen aan de toegelaten snelheid die meestal van een relatieve grootte is.

Dit betekent dat de uitstoot desgevallend vermindert en er wel degelijk iets gedaan wordt aan milieu. Wanneer u het heeft over duurzame mobiliteit maken wij desbetreffend gebruik van het programma milieutoetsing voertuigenpark. Uiteindelijk doen we het toch maar. We stellen een lijst op met betrekking tot ons huidig wagenpark. Naar aanleiding van deze gebruiksanalyse zullen wij zorgen voor het vervangen van de voertuigen die het meest schade veroorzaken. Hierbij zullen in ieder geval alternatieven overwogen worden.

Met betrekking tot de stofuitstoot en de fijne stofdeeltjes worden twee zaken door mekaar gehaald. Enerzijds is er immissie en anderzijds emissie, wat 'uitstoot van stofdeeltjes' betekent. Desbetreffend bestaan normen in de VLAREM-regelgeving voor stofuitstoot in het algemeen, maar er is tot op heden nog geen norm met betrekking tot de uitstoot van fijne stofdeeltjes.

De Europese richtlijn waarnaar u verwijst is de richtlijn met betrekking tot de basiskwaliteit van de lucht die minder mag bedragen dan een aantal van die fijne stofdeeltjes. Zoals ik reeds zei bestaat er met betrekking tot de emissie vandaag nog geen norm.

U stelt de vraag of wij de ogen sluiten voor deze problematiek. Neen, het is zelfs zo dat wij in de Gentse Kanaalzone de emissienormen strenger zullen toepassen bij het verlenen van vergunningen, zeker wanneer afwijkingen gevraagd worden van de basisnorm. Het is ook zo dat er aandacht besteed wordt in het kader van het milieucharter waar wij actief ondersteunen en medewerking verlenen vanuit de administratie. Ik zou willen verwijzen naar de problematiek die Sidmar heeft gekend en de rookpluim die u ongetwijfeld allemaal bekend is. Deze rookpluim is vandaag verdwenen dankzij de begeleiding in het kader van het milieucharter. Men heeft bij Sidmar inderdaad een ontstoffingsinstallatie geplaatst en investeringen gedaan om een einde te maken aan de stofuitstoot die er in het verleden was. Ik hoop dat dit zal bijdragen tot de problematiek van de stofuitstoot in de Gentse Kanaalzone waar deze effectief zeer ernstig is en waarvoor wij de gepaste aandacht moeten hebben.

Wat de aankoop van de natuurgebieden en de afschaffing van de subsidiëring betreft denk ik dat wij deze discussie niet moeten herhalen. U kent het standpunt van de deputatie alsook van de meerderheid. Waar het gaat over aankoop van natuurgebieden zijn wij van oordeel dat wij ze zelf moeten aankopen en moeten behoren tot de gemeenschap waarbij wij onze ogen niet sluiten voor de knelpunten rond het beheer. Dit blijkt uit het feit dat wij heel wat middelen zullen en willen inzetten nopens de ondersteuning van het beheer. We moeten inderdaad onze bevoegdheid kennen met betrekking tot de laatste raad, het GRUP en de afbakening van het Zeehavengebied Waaslandhaven, eerste fase. Wanneer we het hebben over natuurverbindingsgebieden dan beperkt zich dit tot onze bevoegdheid. Deze afbakening is inderdaad een voorafname geweest waarna het proces zal moeten volgen. Dit zeg ik graag, Collega. Ongetwijfeld zullen daar de natuurverbindingsgebieden in aanmerking komen.

## DEBATTEN

Wat energie betreft verwijst men een beetje lachwekkend naar die fotovoltaïsche cellen. Op de Kaaihoeve doen wij niets meer. Ik ga hierbij trachten om kort te zijn, Collega's.

U weet dat wij met de energieleverancier onderhandelen om 100 % groene energie aangeleverd te krijgen. Ik denk dat wij veel meer doen dan wat wij verplicht zijn te doen. Het is ook zo dat wij – hierbij moet ik verwijzen naar collega De Buck – Europese middelen inzetten om bijvoorbeeld bij Ecopower elektriciteit te laten produceren uit plantaardige olie. Dit is een duurzame wijze van energieaanmaak dat ook de landbouwsubsidies voorziet rond projecten duurzame landbouw.

Het pesticidenreductieplan stelt u voor alsof wij nul zullen halen tegen 2015 en inmiddels niets ondernemen. Dit is helemaal niet correct. Wij hebben vandaag een gebied van 20 % van onze eigendommen afgebakend waar het de bedoeling is om tegen 2008 een nultolerantie te hanteren en dus geen pesticiden meer te gebruiken. Daarenboven is het ook zo dat wij op de andere gebieden en langs provinciale wegen een risico-evaluatie van bestrijdingsmiddelen hebben gemaakt. Wij hebben inderdaad de POCER-indicator toegepast. Wij hebben aanbevelingen gestuurd naar al degenen die bezig zijn met onderhoud waarbij wij een lijst hebben gemaakt van minder schadelijke producten die ook daar worden gebruikt. Wij doen uiteraard ook aan sensibilisatie waarvoor wij heel wat aandacht hebben. Wij doen dit in samenwerking met natuur- en andere verenigingen. Het is ook zo dat wij in deze gebieden zo weinig mogelijk pesticiden trachten te gebruiken. Wij hebben het ook eens graag over het kostenplaatje waarop u terecht dikwijls hebt doorgehamerd, Collega Vercamer.

Wij hebben een gebied afgebakend aan provinciale wegen waar wij trachten om geen pesticiden meer te gebruiken. Wanneer wij dit gebied moeten borstelen betekent dit een meerkost ten bedrage van 23 760 EUR per borstelbeurt. Om hetzelfde resultaat te bekomen van een sproeibehandeling moeten wij 6 à 7 borstelbeurten per seizoen of per jaar uitvoeren. Hierbij hebben wij het over een zeer klein gebied. Ik denk dat de wetenschappers die wij in onze administratie hebben allerlei technieken uitproberen en zoeken naar alternatieven zoals onkruidverbranders en dergelijke meer. Het is echt niet eenvoudig om een antwoord te geven op het probleem die zich hierbij stelt. Problemen moeten opgelost worden. Daarvoor doen wij ons best. Wij hebben wel degelijk buiten dit voorbeeldgebied een aantal initiatieven genomen. Collega, ik denk dat ik hiermee zo volledig mogelijk heb geantwoord.

Ik zou u dan ook willen vragen om het milieubeleidsplan goed te keuren.

Dank u.

### **Mevrouw Gillis**

Ik wil nog heel kort iets zeggen. In verband met de duurzame mobiliteit is er tot op vandaag nog niets gebeurd.

Wat 'fijn stof' betreft heb ik de informatie niet goed doorgenomen ofwel versta ik ze niet goed. Volgens mij is sinds 1 januari 2005 de Europese richtlijn die een duidelijke norm oplegt voor fijn stof van kracht.

In verband met het natuurverbindingsgebied weet ik dat het niet onze bevoegdheid is, maar ik had wel gevraagd om te adviseren om deze twee natuurgebieden te verbinden. Wij konden wel advies uitbrengen. Wanneer u het hebt over het gebruik van pesticiden houdt u geen rekening met wat het kost voor het milieu.

Dank u.

### **Mevrouw gedeputeerde Van Cauter**

Er bestaat geen norm met betrekking tot de emissie van fijn stof. Er bestaat enkel een norm in de VLAREM-regelgeving met betrekking tot stof in het algemeen. Er kan verwacht worden dat naar de toekomst toe desbetreffend een norm zal opgelegd worden. Vandaag bestaat deze niet. De richtlijn waarnaar u verwijst betreft de luchtkwaliteit in het algemeen.

Indien men een luchtmeting doet in de Gentse Kanaalzone betekent dit dat er een x-aantal gram kleine stofdeeltjes mogen aanwezig zijn zonder dat gezegd wordt dat een bepaalde activiteit vergund wordt en deze specifieke activiteit slechts een uitstoot mag hebben van x-aantal µg om een vergunning te bekomen.

Met betrekking tot die natuurverbindingsgebieden is het onze taak om deze af te bakenen, niet de taak van de Vlaamse overheid.

### **De heer Maes**

Aansluitend op het debat wil ik een kleine mededeling doen aan de raad. Op 3 mei organiseren wij een achtste commissie met als themavergadering 'het pesticidenreductieplan'.

### **De heer Stevenheydens**

Het gaat niet over het punt, maar over de stemming van het punt. Wanneer wij met onze fractie naar buiten gaan kan het punt niet gestemd worden. Ik heb de meerderheid in aantal gezien. Ik had om zeven uur een andere vergadering. Om acht uur heb ik een vergadering die ikzelf moet leiden. Zijn er nog andere mensen in de oppositie die hun verplichtingen hebben? Ik heb het al dikwijls genoeg gezegd: "Tweederde raadsleden zijn meerderheid."

Indien enkel onze fractie naar buiten gaat wordt het punt niet gestemd. Ik vind het niet behoorlijk. Ik heb er geen probleem mee indien mensen te laat komen, ook in commissies, want u hebt uw dag- en werkverplichting. Ik vind het onfatsoenlijk indien u niet de beleefdheid kunt hebben om toch nog twee uurtjes aanwezig te zijn. Het was trouwens om kwart over zes à half zeven gedaan. Ik heb veel zin om naar buiten te gaan. Ik zal dit oordeel laten afhangen van de rest van de oppositie.

### **De heer voorzitter**

Het bureau neemt hiervan akte.

### **De heer Van Hecke**

Mijnheer de Voorzitter, wij hebben er eveneens de laatste maanden herhaaldelijk moeten op wijzen. Wij hebben zelf ook een keer de raad verlaten. Wij kunnen dit altijd doen, dan kunnen wij een nieuwe provincieraad samenroepen. Het is een belangrijk punt ook al hebben we er veel kritiek op. We zullen blijven en dankzij onze neen-stem zal het misschien goedgekeurd worden. Misschien moet hier eens over nagedacht worden bij de meerderheid.

### *Stemming*

#### **PUNT 38**

#### **JEUGDWELZIJN: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT PROJECTSUBSIDIES EN INVESTERINGSSUBSIDIES BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND (BJB)**

### **De heer Veys**

Collega's, wij zullen voorliggend punt niet goedkeuren. Dit betekent niet dat wij ons niet kunnen vinden in de redenering die achter de samenvoeging van beide reglementen steekt. Wanneer wij kijken naar de situatie waarbij de cijfers voor zich spreken – ik heb hier de cijfers van de voorbije jaren – stellen wij vast dat voor de uitbetaalde projectsubsidies – ik kijk naar 2000, 2001, 2002 en 2003 – telkens het budget dat voorzien was op de begroting, volledig werd opgebruikt.

## DEBATTEN

In tegenstelling tot het krediet investeringssubsidie voor dezelfde periode, stel ik vast dat het percentage waarbij men het volledige bedrag spendeert, steeds krimpt.

Collega's, het is dan ook nuttig dat de provincie zich bevaart omtrent zijn reglementen in welke mate zij effectief zijn en in welke mate de bedragen effectief worden gebruikt. Ik stel evenwel vast dat men met de samenvoeging van beide reglementen een verkapt vorm van besparing probeert te doen bij de sector jeugdwezijn. De kranten staan omtrent de problematiek van de sector van de bijzondere jeugdbijstand vol. Ik heb zelfs de begroting van onder het stof gehaald. Wat zie ik bij de begroting 2004? Hier was een bedrag van 282 150 EUR ingeschreven. Wanneer wij kijken naar de begroting 2005 gaat het over een bedrag van 260 000 EUR of een besparing van 22 150 EUR. Wanneer ik kijk naar de toelichting bij de begroting wordt er met geen letter over gerept. Evenmin bij de algemene beleidsnota heeft men zelfs niet de eerlijkheid om toe te geven dat men bijna 900 000 BEF bespaart in deze sector. Gisteren is in het Vlaams parlement door een collega van de SP.A-fractie, met name mevrouw Else De Wachter, een vraag gesteld aan CD&V-minister Vervotte. Ik citeer haar letterlijk uit het beknopt verslag: "De druk op de private instellingen en de gemeenschapsinstellingen neemt toe. De minister moet op korte termijn het capaciteitsprobleem oplossen."

Wat is het antwoord van de provincie Oost-Vlaanderen? Een besparing van 22 000 EUR. De provincie geeft zelfs toe dat de sector in de problemen zit, want in het verloop wijzen zij op de precaire situatie van de sector. Wanneer ik gedeputeerde Van Der Meiren erover aanspreek wijst hij mij op het feit dat het gaat om het ingebreke blijven van de hogere overheid. Ik vermoed dat hij het dan heeft over de bevoegde minister, meer bepaald minister Vervotte. In ieder geval wanneer wij kijken naar het raadsbesluit zelf zegt de provincie opnieuw: "Overwegende dat het nuttig blijft projecten en investeringen in de sector bijzondere jeugdbijstand financieel te ondersteunen." Ik vraag mij af wat de motivatie is om die 22 000 EUR te schrappen in de begroting.

Collega's, wij hebben deze week nog eens in de pers mogen lezen dat er na de evaluatie van de 250 instellingen voor bijzondere jeugdbijstand een 30-tal instellingen geen positief advies hebben gekregen en zelfs met sluiten bedreigd werden. Ik denk zelfs dat wij als provincie Oost-Vlaanderen op dit moment een belangrijk signaal moeten geven aan die sector die onder vuur ligt waarbij wij tonen dat wij achter hen staan door middel van investeringen.

In ieder geval kunt u op onze steun niet rekenen.

### **De heer gedeputeerde Van Der Meiren**

Bijzonder kort omdat wat hier is opgevoerd een staaltje van perverse redenering is. Mijn collega zegt: "Intellectuele oneerlijkheid."

Ik zeg: "Dit kan niet, want u kan slechts oneerlijk zijn in wat u bent."

Ik stel deze raad voor in te gaan op wat de collega in het begin van zijn tussenkomst heeft gezegd, namelijk de filosofie die achter deze redenering zit is een goede filosofie. Op grond daarvan vraag ik de goedkeuring. Er is toch een verschil tussen begroting en rekening. Wij hebben de begroting aan de rekeningrealiteit aangepast, met andere woorden wij gaan efficiënt om met hetgeen wordt voorgesteld.

U zegt dat wij een signaal aan de sector moeten geven. Wij hebben twee vaste uitgavenposten waarvan wij vaststellen dat een uitgavepost omwille van omstandigheden niet meer wordt gebruikt. In de realiteit is de voorziene 223 000 EUR naar opgenomen 85 000 EUR gegaan. U durft zeggen dat wij, wanneer wij de twee zaken samentellen, 20 000 EUR minder inschrijven. Indien wij echt zouden willen besparen en naar de echte realiteit gaan dan zouden wij het verschil tussen 223 000 EUR en 85 000 EUR hebben afgetrokken. Dit hebben wij niet gedaan omdat wij aan de sector willen tonen dat wij weten dat hun investeringsmogelijkheden er vandaag niet meer zijn. Met andere woorden hetgeen wij bijkomend aan investeringen kunnen geven is minder. Wij gaan dit toevoegen aan de projectondersteuning. Wij gaan vertrekken van 45-35 procentverdeling. Wij gaan 20 % overhouden die wij in de loop van het jaar zullen vaststellen waar de grootste vraag naar bestaat om daar dan de vrijheid te hebben ofwel meer te investeren ofwel in de projectondersteuning geld uit te geven.

Besparen wij hier? Neen. Houden wij ons aan de rekeningcijfers? Neen. Wij voorzien concreet binnen de begroting een groter bedrag dan wanneer wij de rekeningcijfers van wat wij in het verleden uitgaven aan projecten en investeringen zouden optellen. Waarom doen wij dit?

Om de mogelijkheid te bieden om in de sector van de projectondersteuning meer te kunnen doen naar de sector dan wij tot nu toe hebben gedaan. Dat is intellectuele eerlijkheid. Het is moeilijk. Wat baten kaars en bril als de uil op voorhand niet zien wil? Dit is een zeer oude en mooie Vlaamse spreuk die u toch moet aanspreken.

Voorzitter, ik vraag met een gerust gemoed de goedkeuring van wat voorligt aan reglementering.

### **De heer voorzitter**

Mijnheer Veys, ik hoop dat u overtuigd bent met het antwoord van gedeputeerde Van Der Meiren.

### **De heer Veys**

De uil zal nog eens uit zijn kot komen.

Collega's, wanneer ik spreek over een besparing, dan gaat het over 'de besparing', terwijl men verwijst naar de begroting.

Ik denk nog altijd dat de begroting gebruikt wordt voor de financiering van dit reglement. De cijfers zijn de cijfers. De gedeputeerde heeft zelfs toegegeven dat het voorziene budget in het verleden voor projectsubsidies ontoereikend was. Men zegt: "Men bespaart slechts 22 000 EUR."

Men heeft geen cijfers genoemd. Het kan perfect zijn dat met het huidig budget het bedrag ontoereikend is.

Anderzijds stel ik vast dat in 1999 het budget voor de betaalde investeringsubsidies nog 223 000 EUR was. Dit was het volledige krediet. Dit betekent niet dat er nu plots veel minder nood aan investering in die sector is. Integendeel, het wijst erop dat de andere overheid in gebreke is gebleven. Ik vind het een fout signaal dat de provincie in de redenering van de hogere overheid meegaat.

Tot slot zegt u: "Mijnheer Veys, ze zullen toekomen. U bent intellectueel oneerlijk."

Wanneer u dan toch zo bekommerd en intellectueel zo eerlijk bent omwille van die sector, waarom trekt u dan het bedrag niet op naar 30 %?

*Stemming*

**EINDE VAN DE ZITTING**